Р Е Ш Е Н И Е
№ 2857

гр. София, 29.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7151** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация” /Сдружение „НЦСР”/, срещу решение от 17.06.2013 г. по НАХД № 12280/2012 г. на Софийски районен съд /СРС/,НО, 6-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 29-[ЕГН] от 03.04.2012 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” /ИА ”Г.”/, с което на касатора е наложена "имуществена санкция” на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Твърди се, че решението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт. В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез юрк. К., взима становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, намира следното:
С решение от 17.06.2013 г. по НАХД № 12280/2012г., СРС е потвърдил НП № 29-[ЕГН] от 03.04.2012 г., издадено от Изпълнителния директор на ИА ”Г.” - С., с което на Сдружение „НЦСР” е наложена „имуществена санкция” на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от КТ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.
Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.
За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Решаващия състав на АССГ споделя доводите на СРС, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.”. Смисловото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ. В този смисъл неоснователно е възражението на касатора за липса на дата на извършеното нарушение, тъй като същата се съдържа в самото НП, а именно това е срокът на изпълнение на предписанието – 30.08.2011г. На преценката на контролния административен орган е предоставено /арг. от чл. 404, ал. 1 от КТ/ дали ще санкционира нарушителя на трудовото законодателство, прилагайки веднага санкционната норма на чл. 414, ал. 1 от КТ, или първо ще му даде възможност да преустанови действията или бездействията, чрез които допуска нарушението, като издаде задължително предписание по реда на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо неизпълнение в указания срок на дадено конкретно и влязло в сила задължително предписание, въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 415, ал. 1 от КТ. След правилна индивидуализация и преценка характера и тежестта на нарушението, е наложил наказание приблизително в минималния размер на предвидената от съответната санкционна норма имуществената санкция.
При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.
Водим от горното, Административен съд - София град, VI-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 17.06.2013 г. по НАХД № 12280/2012 г. на Софийски районен съд /СРС/,НО, 6-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: